

Tiesos Draugas Ekstra Nr. 73 LEBBS naujienos 2014 m. liepa

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

*Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių
sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų
bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.*

Šiame numeryje:

*Mūsų tikėjimo istorijos eskizai. Pirmoji dalis
[spūdžiai iš NEBIM seminaro
EBF maldos kalendorius*

*„Prisimink senovės dienas,
apsvarstyk praeities amžių metus.“*

Įst 32,7

Taip VIEŠPATS ragina Senojo Testamento Izraelį – savo išrinktąją tautą. Gal tokio paraginimo reikėtų ir mums, Naujosios Sandoros Dievo žmonėms? Tai praplėstų mūsų akiratį, ir mes galėtume prisiliesti prie ankstyvųjų Kristaus Bažnyčios šaknų. Turėtume galimybę pažvelgti į didžiųjų dvasinių palaiminimų laikus. Bet galėtume pamatyti taip pat ir tamsiuosius Bažnyčios istorijos puslapius ir Dievo šviesoje juos perskaityti – ne tik tam, kad turėtume daugiau žinių, bet kad iš to pasimokytume.

Kilo mintis tam tikslui panaudoti *Tiesos Draugo ekstra* puslapius. Tai būtų ilga kelionė per dviejų tūkstantmečių Kristaus Bažnyčios – Surinkimo – istoriją. Žinoma, laikraštėlio apimtis leis tik trumpam sustoti kai kuriose stotelėse.

Tad šį kartą sustosime pačioje pradžioje – pirmajame amžiuje. Prisiminkime Jėzaus pažadą: „Aš pastatysiu savo Bažnyčią, ir pragaro vartai jos nenugalės“ (Mt 16,18).

Neturėtume abejoti, kad tokio statinio pamatas yra daug kartų patikimesnis negu drąsusis Viešpaties mokinys Petras. Tas pamatas – kristocentiški Petro žodžiai: „Tu esi Mesijas, gyvojo Dievo Sūnus!“ (Mt 16,16). Tautų apaštalas Paulius neabejojo: „Niekas negali dėti kito pamato, kaip tik tą, kuris jau padėtas, tai yra Jėzus Kristus“ (1 Kor 3,11).

Viskas vyko pagal Kristaus planą. Pirmieji žingsniai buvo žengti Jeruzalėje, kur įsikūrė pirmoji Jėzaus Kristaus bendruomenė. Čia jos nariai „ištvėringai laikėsi apaštalų mokslo ir bendravimo, duonos laužimo ir maldų“ (Apd 2,42). Bet jie negyveno uždaro sektantiško gyvenimo, ir todėl greitai Naujojo Testamento žinia pasklido visoje Judėjoje ir už jos ribų. Ši žinia netrukus išsiveržė iš žydiškos aplinkos ir pasiekė pagoniškąją visuomenę. Įdomu tai, kad pačioje pradžioje tikintieji „buvo visos liaudies mylimi“ (Apd 2,47). Bet greitai ši meilė išgaravo, ir pirmiausia iš žydų pusės prasidėjo grasinimai ir persekiojimai.

Migruojantys persekiojamieji (ir ne tik jie) Evangeliją nunešė į Antiochiją, kur ją priėmė ne tik žydai, bet ir graikai. Čia Kristaus mokinius (taip jie save vadindavo) pirmą kartą pradėta vadinti „krikščionimis“. Tai reiškia, kad ne jie patys pasirinko tokį pavadinimą. Buvo galima džiaugtis, kad sparčiai augo i tikėjusių iš pagonių skaičius, tačiau tai sukėlė tikinčiųjų žydų nepasitenkinimą ir galėjo atvesti į skilimą. Apaštalu darbų knygoje (Apd 15 sk.) rašoma apie išmintingą šio klausimo sprendimą. Buvo susitarta, kad žydų ir pagonių kilmės krikščionys turi tą patį priėjimą prie Dievo malonės ir gali būti kartu. Tiesa, reikėjo laikytis tam tikrų sąlygų. Tai geras pavyzdys mums, jeigu branginame tikinčiųjų vienybę.

Iš pradžių romėnų valdžia nepersekiavo Kristaus sekėjų, nes laikė krikščionis tik nauja judaizmo sekta, o judaizmas pagoniškoje Romos imperijoje buvo toleruojamas. Bet didėjant i tikėjusių pagonių skaičiui, prieš krikščionis sukilo ir pagonys. Nepaisant to, krikščionybė I amžiuje iš Jeruzalės per Mažąją Aziją pasiekė ir pačią Romą. Savaimė suprantama, kad romėnų valdžia turėjo atitinkamai reaguoti, gindama oficialiąją valstybinę religijos sistemą. Krikščionys atsidarė tarp trijų „ugnių“: žydų, pagonių ir romėnų valdžios. Neapykanta vis didėjo, prasidėjo žiaurūs persekiojimai. Be abejo, tikroji persekiojimų apimtis nėra žinoma.

Romėnų istorikas Tacitas (55–120 m.) rašo apie žiauriausius krikščionių persekiojimus, kurių iniciatorius buvo imperatorius Neronas. Yra pagrindo tikėti, kad apie 67 m. Romoje žuvo apaštalai Petras ir Paulius. Neapykanta

(Tęsinys kitame numeryje)

Albertas Latužis ✓

krikščionims išplito visoje Romos imperijoje. Kraštą ištikus sausras, prastuomenė kaltino krikščionis užrūstinus dievus, o užėjus marui krikščionys buvo kaltinami šulinių nuodijimu. Padavimas sako, kad Jėzaus apaštalai, išskyrus Joną, mirė kankinių mirtimi.

Apaštalu laikais bendruomenėse tarnautojai buvo skirstomi į dvi grupes: vyresniusius (gr. *presbyteros*) ir diakonus (tarnaujančius). Vyresniųjų pareiga buvo rūpintis dvasiniais reikalais, o diakonų – ūkiniais. Presbiteriai turėjo atlikti krikšto ir Viešpaties Vakarienes apeigas, tačiau nei presbiteriai, nei diakonai neturėjo jokių privilegijų. Išlikę istoriniai šaltiniai neleidžia spręsti, ar buvo daromas skirtumas tarp presbiterių ir vyskupų (gr. *episkopos* – prižiūrėtojas). Tačiau apaštalu mokinių laiškuose jau galima pastebėti reikalavimą skirti vyskupams didesnę pagarbą. Kai kurie vyskupai buvo atsakingi už kelias bendruomenes. Ignacijus Efezo bendruomenei rašo: „Broliai, atkreipkime dėmesį į tai: nesipriešinkime vyskupui. Taip mes parodysime paklusnumą Dievui“.

Baigiant trumpą I a. krikščionybės apžvalgą reikėtų pabrėžti vieną svarbų dalyką: tikintieji dar neturėjo visų Naujojo Testamento knygų kaip Šventojo Rašto dalies. Jie vadovavosi Senuoju Testamentu ir apaštalu bei jų mokinių žodiniu mokymu ir jų parašytais laiškais.

O mes turime visas Naujojo Testamento knygas. Tai yra patikimiausias žinių šaltinis, jei norime sužinoti apie I a. Bažnyčios džiaugsmus ir vargus. Belieka dar kartą atsiversti šią Knygą ir Šventajai Dvasiai padedant rimtai studijuoti.

NEBIM seminaras Vilniuje

Gegužės 31 dieną Vilniaus Naujojo Testamento baptistų bažnyčioje vyko NEBIM (Neakivaizdinės Biblijos mokyklos) rengiamas seminaras tema „Kaip vaikams ir jaunimui padėti augti tikėjime? Iššūkiai ir galimybės“. Seminarą vedė viešnia iš Jungtinės Karalystės Linda Hopkins, dirbanti Šiaurės baptistų kolegijoje.

Seminarą lektorė pradėjo užduodama kelis klausimus: su kokiais iššūkiais susiduriame augindami vaikus tikėjime, ir kokios mūsų viltys ir svajonės, arba kokius vaikus norėtume matyti jau užaugusius? Po darbo grupėse kalbėjome apie tikėjimo raidą (remiantis J. Fowler'iu ir J. Westerhoff'u III). Buvo aišku, jog tikėjimas panašesnis į kelionę; jis nėra statiškas ir nesikeičiantis.

Toliau aiškinomės, kaip vyksta tikėjimo perdavimas - katechezė. Kaip galime labiau atliepti vaikų dvasingumą ir padėti užduoti bei rasti atsakymus į jiems svarbius klausimus: kas aš esu, kur mano vieta, koks mano tikslas, su kuo aš esu susijęs ir kam atsakingas? Ritualai, simboliniai veiksmai gali padėti rasti atsakymus į jau minėtus klausimus. Vienas ritualo pavyzdys būtų gimtadienio torto žvakučių užpūtimas. Kalbant apie tikėjimo bendruomenę, mes dalyvaujame ir jos reikšminguose ritualuose veiksmuose. Daug vaikų ir jaunimo mūsų bendruomenėse užaugo nesijausdami tokių reikšmingų ritualų dalis. Lektorė dalinosi patirtimi, jog Anglijos baptistų bendruomenės šiuo metu rimtai ieško atsakymų į klausimą, kaip vaikai galėtų jaustis dalimi visos bendruomenės, pavyzdžiui, jai švenčiant Eucharistiją.

Mokant vaikus ir jaunimą ir su jais bendradarbiaujant neformalus ugdymas yra būtinas taip pat kaip ir formalus - jie vienas iš kito išeinantys ir papildantys vienas kitą. Svarbu išmokyti patitkti vaikus „ten, kur jie yra,“ bei statyti tiltus tarp jų patirčių ir tų, kurie jau yra praėję panašias patirtis.

Vaikų derėtų klausti, kaip jie mato, supranta ir jaučia Dievą. Kiekvienas vaikas turi unikalų dvasinį balsą. Derėtų daugiau įsiklausyti; vertinti tai, kas spontaniška ir priešinga standartiniam „scenarijui“; skatinti klausinėjimą ir nusistebėjimą; apriboti paaiškinimus ir nurodinėjimus; eiti giliau nei tiesiog pateikiant „teisingą atsakymą“. Tokie buvo paskutiniai padrašinantys patarimai...

Pažiūrėjus atgal į iššūkius ir svajones, galima ieškoti galimybių, kaip būti arčiau vaiko ir jaunuolio pasaulio, ir dalyvauti susitikime tarp kartų ir žmonių.

- Sandra Daktaraitė ✓

Europos Baptistų Federacijos (EBF) maldos kalendorius

Birželio 30 - liepos 6 meldžiamės už:

Gruzijos evangeliską baptistų bažnyčią

Bendruomenių skaičius: 72

Bendras narių skaičius: 5 017

Arkivyskupas: Malkhaz Songulashvili
Prezidentas: Merab Gaprindashvili

Liepos 7-13 meldžiamės už:

Belgijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 23
Generalinis sekretorius: Samuel Verhaeghe

Liepos 14-20 meldžiamės už:

Norvegijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 97
Bendras narių skaičius: 6 380
Prezidentas: Per Overgaard
Generalinis sekretorius: Terje Aadne

Liepos 21-27 už:

Danijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 54
Bendras narių skaičius: 5 389
Prezidentas: Bent Hylleberg
Generalinis sekretorius: Lone Moller-Hansen

Liepos 28 – rugpjūčio 3 už:

Tarptautinę baptistų konvenciją

Bendruomenių skaičius: 74
Bendras narių skaičius: 5 900
Prezidentas: Erik Nielsen
Generalinis sekretorius: Jimmy Martin

EBF maldos kalendorių bei išsamesnę informaciją apie maldos poreikius galite rasti Europos Baptistų Federacijos internetiniame puslapyje: <http://www.ebf.org>. ✓

*Straipsniai trumpinami ir redaguojami redakcijos nuožiūra. Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su autorių nuomone.

*Jei norite atsisakyti naujienų, atsiųskite tuščią elektroninį laišką su žodeliu - NESIŪSTI.

© Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

El.paštas: office@baptist.lt

Mūsų sąskaita:

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga
Įmonės kodas: 192077697
AB SEB bankas,
Banko kodas: 70440
Sąskaitos nr. LT79 7044 0600 0415 1925